

B & R

2019#2

VAKBLAD VAN DE
NEDERLANDSE VERENIGING
VOOR BURGERZAKEN

Navragen RPS- & BR-
gegevens: (helaas) een
noodzakelijk kwaad

06

De gevolgen van **het arrest Chavez-Vilchez** in de praktijk

09

Gegevensmanagement en
de rol van Burgerzaken

20

inhoud

- 05 Voorwoord Alexander Meijer
- 06 Navragen RPS- & BR-gegevens: (helaas) een noodzakelijk kwaad
- 09 De gevolgen van het arrest Chavez-Vilchez in de praktijk
- 13 Column Melle Bakker
- 14 Het Adviesbureau van de NVVB live op het congres!
- 16 iRapportage overzichten: in een handomdraai inzicht in je BRP-gegevens
- 19 Column Arre Zuurmond
- 20 Gegevensmanagement en de rol van Burgerzaken
- 24 Jong & veelbelovend: Hèlena Mannessen
- 26 Nederlandse rechter moet buitenlands draagmoederschap beoordelen
- 28 Colofon

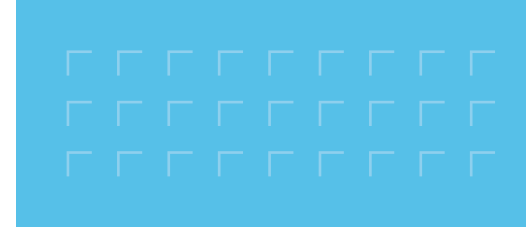
Navragen RPS- & BR-gegevens: (helaas) een noodzakelijk kwaad

06

Gegevensmanagement en de rol van Burgerzaken

20

De gevolgen van het arrest Chavez-Vilchez in de praktijk

09

iRapportage overzichten: in een handomdraai inzicht in je BRP-gegevens

16

Jong & veelbelovend: Hèlena Mannessen

24

“Uniek, efficiënt en leerzaam”

Behaal je diploma met e-learning

Alle NVVB mbo-4 modules beschikbaar!

Nieuwsgierig? Vraag een demo aan op sep.nl/burgerzaken

Voorwoord

Alexander Meijer
Penningmeester NVVB

Geven en nemen

Expertises bundelen voor
een gezamenlijk doel

Het succes van een organisatie valt of staat met de wil om zich te ontwikkelen. In mijn werk ben ik dan ook altijd bezig met het in beweging krijgen van mensen. Een organisatie beweegt immers niet uit zichzelf, dat doen de medewerkers. Een basisemotie die daarbij van cruciaal belang is, is ‘boosheid.’ Een goede professional maakt zich boos om iets wat er niet is, maar wat er wel zou kunnen (en moeten) zijn. Het feit dat iemand zich ergens druk om maakt toont aan dat hij betrokken is. En betrokkenheid inspireert; het zet aan tot handelen.

Parallel daaraan loopt het proces van bewustwording. Of sterker nog, daar begint het mee. Soms realiseren we ons onvoldoende hoe belangrijk ons werk bij Burgerzaken is. Zo zag je een aantal jaren geleden dat kwaliteit soms werd ondergesneeuwd door kwantiteit. Gelukkig komt daar steeds meer een kanteling in en is er bijvoorbeeld hernieuwde aandacht voor het belang van een optimale persoonsregistratie.

Volkomen terecht als je het mij vraagt; de kwaliteit van de gegevens die wij registreren heeft direct invloed op onze samenleving. Elke gemeente is onderdeel van een groter maatschappelijk netwerk. Dat betekent dat we samen moeten werken aan grotere maatschappelijke opgaves, zoals fraude. Niet alleen intern, maar ook met externe partijen moeten we de handen ineen slaan om het voor de B.V. Nederland zo veilig mogelijk te maken.

Ben je je daar voldoende bewust van? Denk bijvoorbeeld aan een nieuwe inschrijving vanuit het buitenland. Bel je in zo'n geval de RvIG voor een check in het Register paspoortsignaleringen of het basisregister reisdocumenten? Waarom dit zo belangrijk is leggen Rob van Essen en Noreen Sheikh Gointhi (RvIG) verderop in dit nummer uit. Ook vind je

in deze B&R een artikel over het arrest Chavez-Vilchez, met tips & tricks voor wanneer je een schijnherkenning vermoedt. Ook hier geldt: je hoeft het niet alleen te doen, je kunt altijd advies vragen aan de IND.

Net als in het gewone leven draait het in ons werk allemaal om een perfect samenspel tussen geven en nemen: soms néém je advies en soms gééf je advies. Als het bijvoorbeeld gaat om het registreren van persoonsgegevens is Burgerzaken van oudsher expert. Deze expertise is wellicht ook interessant voor het totale spectrum van gemeentelijk gegevensmanagement. De NVVB is benieuwd of en hoe gemeenten gebruik maken van de kennis en ervaring die zij op dit gebied in huis hebben. Betreft jouw gemeente professionals Burgerzaken bij het gegevensmanagement in de organisatie? Dan horen we graag jouw verhaal (nvnb@nvvb.nl).

‘Back to basic!’ is mijn devies. Laten we allemaal doen waar we goed in zijn (en laten we vooral proberen om daar nóg beter in te worden). Dan kunnen we onze unieke expertises bundelen voor één gezamenlijk doel: een veilige samenleving!

Navragen RPS- & BR-gegevens: (helaas) een noodzakelijk kwaad

Bij iedere nieuwe inschrijving of vestiging vanuit het buitenland moet een gemeente in bepaalde situaties de Rijksdienst voor Identiteitsgegevens (RvIG) bellen voor het checken van het Register paspoortsignaleringen (RPS) en/of het basisregister reisdocumenten (BR). Dit gebeurt echter vaker niet dan wel. Toch is het (helaas) een noodzakelijk kwaad.

Tekst: Monique de Vries

Foto: Sjors Massar

Rob van Essen, Adviseur Kwaliteit Reisdocumenten, en Jurist Noreen Sheikh Gointhi van RvIG verhelderen graag de gang van zaken. Beiden vragen zich namelijk af: "Waarom krijgt het raadplegen van RPS zijn bekendheid maar niet? Waarom zit er soms weken tussen de bekendmaking van een RPS-opname en het doorvoeren daarvan op de persoonslijst? En waarom gebeurt dit soms helemaal niet?" Ze staan dan ook open voor ideeën uit het werkveld. Dus, heb jij ideeën hoe het RPS- (en/of BR-)raadpleging makkelijker en beter kan? Maak dan je mening kenbaar bij de RvIG-stand op het NVVB congres of aan de Frontoffice van RvIG.

HOE WERKT EN WAT IS EEN SIGNALERING EIGENLIJK?

Noreen vertelt: "Het RPS is een registratie van personen die een beperkt recht hebben op een reisdocument. Oftewel: hun aanvraag voor een paspoort – en in een enkel geval de ID-kaart – kan worden geweigerd of een paspoort kan vervallen worden verklaard. Het BR is puur een registratie van

reisdocumenten die niet meer in omloop mogen zijn. In het BR kun je ook het aantal als vermiste/gestolen paspoorten en/of ID-kaarten van iemand zien."

De RPS-lijst wisselt continu van samenstelling. De gronden waarop dit gebeurt, staan in de Paspoortwet (artikelen 18 tot en met 24, 47 en 48). Noreen: "Iedere grond beschermt een fundamenteel belang van de samenleving. Bijvoorbeeld de bescherming van de Nederlandse reisdocumenten. Het voorkomt ook dat iemand naar het buitenland vertrekt om een straf of schuld te ontlopen. Een belang dat er in 2017 bij is gekomen: jihadisten met een uitreisverbod belemmeren om het Schengengebied te verlaten."

WANNEER BEL JE RVIG?

Stel, een inwoner van jouw gemeente komt een paspoort of ID-kaart aanvragen. "Bij een correcte verwerking van de signalering op de persoonslijst, zie je direct de signalering. Bel

dan met RvIG of deze nog actueel is en wat de reden hiervan is. Een ander voorbeeld: mensen die zich vanuit het buitenland in Nederland komen (her)vestigen met een (forse) schuld bij de Belastingdienst of bij DUO – de artikel 22-signaleringen. Bij het actualiseren van de persoonslijst raadpleeg je de RPS-lijst. Indien de burger op die lijst vermeld staat, bel je RvIG om te informeren naar de actualiteit van de signalering. Is deze actueel, dan verwerk je de signalering op de persoonslijst. Heeft de burger zich bij de inschrijving gelegitimeerd met een Nederlands paspoort, vraag dan de burger om deze in te leveren, uiteraard met reden omkleed. Vervolgens ga je de procedure tot vervallenverklaring volgen.”

—

“Juist vanwege de fundamentele belangen die met de RPS-registratie gediend worden is het van belang dat die registratie snel en nauwkeurig op de persoonslijst verwerkt wordt.”

—

Heeft een persoon bij (her)vestiging geen RPS-signalering, maar vraagt hij bij de inschrijving wel meteen een nieuw paspoort of ID-kaart aan? En geeft hij zijn eerdere ID-kaart of paspoort als vermist op? “Dan wil je weten of er vaker sprake is geweest van vermissing van de ID-kaart of het paspoort”, aldus Noreen. “Ook dan bel je RvIG, maar nu voor informatie uit het BR. Zonodig moet je nader onderzoek doen. Het kan zijn dat iemand voor een signalering wegens het gegronde vermoeden van misbruik van of fraude met Nederlandse reisdocumenten in aanmerking komt. Het dossier dat je vormt, stuur je ter beoordeling naar RvIG. RvIG treedt namens de staatssecretaris van BZK in dit geval op als signalerende instantie.” Kortom: als iemand vermeld staat in het RPS of je wilt het BR raadplegen, bel je ALTIJD RvIG.

Rob: “Toch kun je bij raadpleging van die RPS-lijst als iemand zich vanuit het buitenland komt inschrijven, niet met zekerheid

zeggen of die persoon (nog) in het RPS staat. Dus staat iemand op de RPS-lijst, dan moet je ons altijd bellen om dit te verifiëren. Bovendien kun je op de RPS-lijst niet zien op welke grond iemand gesignaleerd is. Ook zie je niet wie de signalerende instantie is. Voor meer inhoudelijke informatie over de signalering moet je dus contact leggen met RvIG. Dit is zeker belangrijk als je documenten moet innemen en besluit deze vervallen te verklaren of een aanvraag voor een paspoort gaat weigeren. De burgemeester is verantwoordelijk voor de juistheid van de signalering! Ook daarom geldt: vraag het bij ons na.”

EXTRA HANDELING

Veel signaleringen worden niet verwerkt op de persoonslijst. Ook is raadpleging van het RPS bij (her)inschrijvingen in veel gemeenten nog niet standaard. Noreen en Rob begrijpen dit wel: “Het RPS of BR raadplegen is een extra handeling, terwijl de werkdruk bij Burgerzaken al hoog is. ‘Te weinig tijd’ is een veelgehoorde klacht. Kwaliteit en dienstverlening bijten elkaar dus soms. Bovendien: onbekend maakt onbemind. Maar zou men altijd de RPS-lijst raadplegen, dan zijn we al een hele stap verder.”

RAADPLEGEN BR VIA DE BV BSN

Noreen: “De BV BSN (Beheers voorziening burgerservicenummer) is een MUST om te raadplegen als iemand ingeschreven wordt. Het zegt namelijk niet alleen iets over het BSN van een persoon, maar ook over de actuele status van een Nederlands identiteitsdocument wat wordt aangeboden. Via de BV BSN wordt het BR automatisch gecontroleerd. Komt het document in het BR voor, dan is het geen geldig document. Je neemt het dan in en vernietigt het.”

TOEKOMST: ENIK

Vérgaande veranderingen zijn op komst, in de vorm van de eNIK: de elektronische Nederlandse Identiteitskaart. Rob: “Deze eNIK bevat een extra applet op de chip, waarmee je met ‘DigiD hoog’ kan inloggen en kan communiceren met de Rijksoverheid. Hiervoor wordt het BR omgebouwd tot een centraal register van alle aangevraagde en uitgegeven reisdocumenten. Alles inzake reisdocumenten zal in het vernieuwde BR te vinden zijn, exclusief de biometrie. Momenteel zijn we bezig de wetgeving hiervoor aan te passen.”

Voor meer informatie over het RPS en het BR, zie: <https://www.rvig.nl/reisdocumenten/register-paspoortsignaleringen>.

VRAGEN OF IDEEËN?

Mail of bel de RvIG: info@rvig.nl en 088 900 1000.

De gevolgen van het arrest Chavez-Vilchez in de praktijk

Op 10 mei 2017 deed het Hof van Justitie van de Europese Unie uitspraak in de zaak Chavez-Vilchez c.s. Dat ging over verblijfsrecht voor de niet-Nederlandse ouder van een Nederlands kind.

Tekst: Edith Bleeker

De crux van het arrest is dat, ingevolge artikel 20 Werkingsverdrag EU (WVEU), een Nederlands kind, burger van de Unie, niet door het weigeren van verblijf aan de derdelander ouder genoodzaakt zou worden het grondgebied van de Unie te verlaten. Het arrest betekende een trendbreuk in het beleid na het arrest Zambrano uit 2011. Voortaan is het niet langer voldoende dat het Nederlandse kind een Nederlandse ouder heeft die voor het kind zou kunnen zorgen: ook de relatie van het kind tot de andere ouder moet worden beoordeeld. De afhankelijkheidsverhouding tussen ouders en kind is cruciaal voor de verblijfsvergunning.

Door de wijze waarop het Hof het belang van het kind positioneert in de uitspraak is het afwijzen van aanspraken van de ouder uit het derde land alleen nog verdedigbaar als het kind geen relatie met die ouder heeft, slechts een marginale relatie heeft en/of wanneer het juist slecht zou zijn voor de emotionele ontwikkeling van het kind om met deze ouder contact te hebben.

DE ANALYSE OP DE CIJFERS

De afdeling Analyse & Onderzoek van de IND heeft de gevolgen van het arrest in kaart gebracht. In het jaar voorafgaand aan het arrest waren er zo’n 90 aanvragen op grond van artikel 20 WVEU, met een inwilligingspercentage van 34%. In het jaar na het arrest was het aantal aanvragen gestegen tot bijna 3.000 met een inwilligingspercentage van 94%. De stijging laat zich goed verklaren. Vóór het arrest had zo’n 74% van de ouders die nu een beroep deden op het arrest al één of meerdere verblijfsaanvragen gedaan, grotendeels gerelateerd aan een Nederlands kind (Zambrano, gezinshereniging, artikel 8 EVRM, verblijf om humanitaire redenen), die werden afgewezen. De lat voor een vergunning op grond van het arrest Zambrano lag hoog. Nederland kent, in tegenstelling tot een aantal andere Europese landen, geen nationale vergunning voor verblijf bij kind. Bij aanvragen bij (huwelijks)partner kunnen voorwaarden als voldoende middelen van bestaan en een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) in de weg staan.

Een vergunning op grond van artikel 8 EVRM kan worden geweigerd als het gezinsleven in een ander land kan worden uitgeoefend en voor een humanitaire vergunning moet er sprake zijn van een schrijnende situatie. Nu primair naar de afhankelijkheidsrelatie met beide ouders moest worden gekeken, hadden verblijfsaanvragen wel kans van slagen. In de helft van de gevallen verbleef het kind bij beide ouders: in totaal in 66% van de gevallen hadden de ouders een relatie met elkaar of waren zij gehuwd met elkaar. 50% van de ouders deelt de zorgtaken en in 41% van de gevallen is de derdelander de verzorgende ouder. In bijna alle gevallen heeft het kind ook contact met de andere ouder.

SCHIJNERKENNINGEN?

De analyse geeft geen aanleiding om te veronderstellen dat er op noemenswaardige schaal misbruik is gemaakt. Twee voor de hand liggende mogelijkheden daartoe zouden kunnen zijn:

1. Een Nederlander erkent een buitenlands kind en de erkenning heeft nationaliteitsgevolg, maar het enige oogmerk van de erkenning is het verschaffen van verblijf aan de verzorgende ouder met de nationaliteit van een derde land.
2. Het Nederlandse kind van een Nederlander wordt erkend door een derdelander waarmee aanspraak op verblijf ontstaat voor die 'nieuwe' ouder.

In de analyse is gekeken naar aanknopingspunten om schijnerkenningen als route naar een Chavez-vergunning op het spoor te komen. In het onderzoek bleek 43% van de kinderen bleek Nederlander te zijn door geboorte uit het huwelijk van de ouders. Het overige percentage is Nederlander geworden door erkenning. Bij 30% van hen ging het om een erkenning ongeboren vrucht, 23% werd binnen een maand na de geboorte erkend en 29% binnen een jaar na de geboorte. Daarbij was 76% van de kinderen jonger dan 8 jaar. In hun geval heeft erkenning ook nationaliteitsgevolg als de vader niet de biologische vader is. Het risico dat er erkenningen hebben plaatsgevonden met het enkele oogmerk van een Chavez-vergunning kan niet worden uitgesloten, maar kan ook niet worden hard gemaakt aan de hand van de analyse.¹

MISBRUIK VAN CHAVEZ 4.0

Bij misbruik werd gedacht aan de situatie dat de vreemdeling uit het derde land óf verblijf zou willen bewerkstellingen door het laten erkennen van zijn/haar kind door een Nederlander óf via het aangaan van een schijnrelatie met een Nederlandse ouder en kind.

Groot was dan ook de verbazing toen zich een geheel andere vorm van misbruik aandiende: bipatride vaders die door het doen van afstand voor zichzelf en/of voor het kind

het Nederlanderschap ontnemen aan hun (bipatride) kind,² waardoor de moeder haar aanspraak op een Chavez-vergunning verliest. Is het kind Nederlands via de vader dan deelt het in de afstand van de vader, is een kind Nederlander op grond van het grootouderartikel, dan deelt het niet, maar kan de vader afstand doen voor het kind. Het ging om niet-Nederlandse moeders, die na het verlies van hun afhankelijke verblijfstitel i.v.m. een scheiding, voor hun verblijfsrecht met succes een beroep hadden gedaan op het arrest. De vaders zorgden niet voor het kind en waren niet van plan, met of zonder kind, Nederland te verlaten. Zij vroegen na hun afstand direct een verblijfsvergunning aan voor zichzelf. Het lijkt er op dat de vaders alleen moeder en kind wilden treffen door hen het verdere verblijf in Nederland onmogelijk te maken.

IS VERLIES TE VOORKOMEN?

De wetgever heeft de andere ouder met een kind onder de 12 geen middelen gegeven om³, in het geval van een kwaadwillende ouder, het kind tegen het verlies van het Nederlanderschap te beschermen. Ouder en kind hoeven niet te worden gehoord en er wordt niet ambtshalve getoetst of de andere ouder instemt.

De eenvoudige handeling van het ondertekenen van de afstandsverklaring heeft zo verstrekkende en onbedoelde gevolgen. Bij het delen in de afstand treedt het verlies automatisch op, bij het afleggen van een verklaring van afstand voor het kind volstaat dat de ouder die afstand doet, het gezag heeft. Verlies is alleen te voorkomen als de andere ouder Nederlander is of als afstand zou leiden tot staatloosheid van het kind.

WAT DAN?

Ontmoedigen is beter dan genezen. Ik denk, op persoonlijke titel, graag met je mee. Een gesprek aangaan over de reden van het doen van afstand mag. Afstand doen maar niet uit Nederland vertrekken, is opvallend. Afstand doen terwijl men hier geboren en getogen is of niet op hetzelfde adres ingeschreven staat als het kind, is ook opvallend. Welk belang heeft het kind om vreemdeling te worden? Heeft de ouder nagedacht over de gevolgen voor het kind? Vragen wat de andere ouder van de afstand vindt, hoeft niet maar mag wel. De andere ouder uitnodigen voor een gesprek is zeker niet verboden. Wonen moeder en kind in een andere gemeente, informeer dan ook deze gemeente over het voornemen van afstand. Iemand erop wijzen dat hij in de problemen kan komen als hij misbruik maakt van zijn bevoegdheid als ouder als hij moedwillig het belang van het kind schaadt, informatie verzamelen, traineren, iemand vragen terug te

komen, ruggenspraak houden met collega's, mag allemaal. Als de ouder in kwestie volhardt, heeft de gemeente weinig keus. Hoewel, het zou te overwegen kunnen zijn om de afstandsverklaring te weigeren o.g.v. artikel 3:13 BW (misbruik van recht) en dan, als het tot een procedure komt, te horen wat de rechter daarvan vindt. Het is in ieder geval belangrijk dat je de informatie die je verzameld hebt, bewaart.

Als de afstand toch heeft plaatsgevonden, en de ouders zijn uit elkaar, dan is het belangrijk dat je de andere ouder informeert en dat die andere ouder rechtshulp zoekt. Heeft de andere ouder een Chavez-vergunning, dan is hieraan namelijk van rechtswege de rechtsgrond ontvallen en moet deze ouder een verblijfsaanvraag doen. Voor zichzelf en nu ook voor het kind. Als de ouder langer dan vijf jaar een afhankelijke verblijfsvergunning heeft gehad, maakt hij/zij aanspraak op voortgezet verblijf. Een Chavez-vergunning kan een indicatie zijn dat die vijf jaar niet zijn volgemaakt. Het kan in dat verband een goed idee zijn om door te verwijzen naar een van de genderunits van de IND.

"De eenvoudige handeling van het ondertekenen van de afstandsverklaring kan verstrekkende en onbedoelde gevolgen hebben"

Mogelijk is er bijvoorbeeld bij het verbreken van de relatie sprake geweest van huiselijk geweld of kan de moeder zich erop beroepen zich als verstoten vrouw met een kind, voor wie de vader geen verantwoordelijkheid neemt, niet staande te kunnen houden in het land van herkomst. Dit kan een grond zijn om de moeder voortgezet verblijf te verlenen los van Chavez. Het kind kan dan een verblijfsvergunning krijgen voor verblijf bij moeder.

De genoemde vormen van verblijf bieden een zelfstandige verblijfspositie en zijn sterker dan de vergunning die wordt verleend vanwege het arrest. Die vergunning is immers gekoppeld aan het verzorgen van een minderjarig kind.

Het kind is nu oud-Nederlander. Als het kind geboren en getogen is als Nederlander kan de moeder voor het kind ook om wedertoelating verzoeken, los van haar eigen verblijfsaanvraag.

Als je het verlies van de Nederlandse nationaliteit van het kind in de BRP hebt verwerkt, dan kan de ouder in kwestie op grond van artikel 17 van de Rijkswet op het Nederlanderschap een verzoek doen bij de rechtbank Den Haag ter vaststelling van het bezit van het Nederlanderschap en hiermee de afstand aanvechten. Hetgeen je in het dossier hebt verzameld is dan van belang in de procedure als ondersteunend bewijs dat de afstand gedaan lijkt te zijn met het oogmerk de belangen van moeder en kind te schaden, hetgeen zou kunnen wijzen op misbruik van recht.⁴

Die informatie kan ook van belang zijn als de ouder, met een beroep op zeer bijzondere omstandigheden, een procedure mocht willen starten op grond van artikel 10 van de Rijkswet op het Nederlanderschap, opdat het kind opnieuw de Nederlandse nationaliteit kan verkrijgen. Die bijzondere omstandigheden zijn gelegen in het feit dat het kind de Nederlandse nationaliteit is kwijtgeraakt door een omstandigheid die de wetgever niet heeft voorzien en waartegen wettelijk geen bescherming kon worden geboden. Is het kind eenmaal weer Nederlander dan herleeft voor de ouder, als verzorgende ouder van het kind, de aanspraak op een Chavez-vergunning.

Het doen van afstand van de Nederlandse nationaliteit met dit oneigenlijke oogmerk is contraproductief en duur. Mogelijk komt het uiteindelijk wel weer goed voor de ouder en het kind. Maar dan zijn we een aantal procedures, met door de overheid gefinancierde rechtsbijstand, en mogelijk ook verblijf in de Vrouwenopvang, verder.

Met andere woorden, het met een oneigenlijk oogmerk afstand doen van de Nederlandse nationaliteit, brengt de slachtoffers verblijfsonzekerheid en kost de Staat geld. Reden temeer om goed door te vragen over de motieven, als je het niet vertrouwt.

1. Voor de gehele "Analyse Chavez-Vilchez": zie de website van de IND.

2. Artikel 15 b jo. artikel 16,1d en artikel 16,1b Rijkswet op het Nederlanderschap).

3. Artikel 16 Rijkswet op het Nederlanderschap na onderdeel e: "De in onderdeel b bedoelde verklaring van afstand heeft geen rechtsgevolg dan nadat de minderjarige die de leeftijd van 12 jaar heeft bereikt en, op diens verzoek, de ouder die geen wettelijk vertegenwoordiger is, daarover zijn gehoord.

4. Artikel 3.13 BW.

Nu verkrijgbaar bij CIB Centraal InkoopBureau B.V.: de **PunchID**, een zelf ontwikkelde, toekomstbestendige en voordelig geprijsde machine voor het ontwaarden van alle typen paspoorten en identiteitskaarten.

De PunchID van het CIB:

- ✓ Is geschikt voor alle in omloop zijnde soorten paspoorten, ID-kaarten en paspoorten waar een nog geldig visum in zit.
- ✓ Pons alle gaten in één eenvoudige handeling op exact de juiste plek.
- ✓ Is toekomstbestendig: bij wijzigingen in ID-bewijzen is alleen een software update nodig.
- ✓ Is aanzienlijk scherper geprijsd dan andere 3-gaats elektrische couponvernietigers in de markt.

Ruim 40 gemeenten gingen u al voor!

Ook nieuwsgierig geworden? Bezoek onze stand (nr. 16) op het NVVB Congres op 17 en 18 april of neem contact met ons op voor een demonstratie op locatie.

We zijn u graag van dienst!

Column

Melle Bakker
Secretaris-directeur Kiesraad

Het stemmen bij volmacht op de helling?

We kennen het al heel lang: stemmen bij volmacht. In 1928 werd de mogelijkheid ingevoerd om een andere kiezer schriftelijk te machtigen. Aanvankelijk werd het stemmen bij volmacht sterk gereguleerd. Zo moesten volmachtgevers zich een jaar van tevoren laten registreren. In de directe aanloop naar een verkiezing moesten zij zelfs naar het stadhuis om daar, onder vermelding van redenen, aan te geven waarom zij niet zelf konden stemmen. In latere jaren werd de regeling geleidelijk aan versoepeld.

In 1976 werd de onderhandse volmachtregeling ingevoerd, waardoor de belangstelling voor de schriftelijke volmachtprocedure sterk afnam. Toch is deze blijven bestaan.

In ons land stemt bij verkiezingen ongeveer tien procent van de kiezers bij volmacht. Vanuit internationale hoek (met name door de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa en de Office for Democratic Institutions and Human Rights) wordt het volmachtbeleid van Nederland al geruime tijd bekritiseerd. Een belangrijk punt van kritiek: de gemachtigde krijgt er als het ware een stem bij (maximaal zelfs twee). Dit is in strijd met de regel 'one man, one vote'. In het verleden was het verweer vaak dat ons systeem van volmachtverlening uitgaat van voorafgaand overleg tussen volmachtgever en gemachtigde, waarbij eerstgenoemde een steminstructie meegeeft. Houdt de gemachtigde zich daaraan (de keuze voor die persoon zal mede zijn ingegeven door het vertrouwen van de volmachtgever dat dit het geval is), dan heeft de gemachtigde gewoon één – zijn eigen – stem waarover hij vrijelijk kan beschikken.

De Kiesraad heeft er in zijn evaluatieadvies naar aanleiding van de gemeenteraadsverkiezingen voor gepleit om het maximumaantal volmachten te beperken tot één.

Belangrijkste reden: het verder tegengaan van het ronselen van volmachtstemmen.

Minister Ollongren berichtte vorig jaar juni aan de Tweede Kamer dat het kabinet wil toewerken naar experimenten met vormen van 'early voting', om zo de behoefte aan het geven van volmachten te verminderen. Zij wees erop dat ook de VNG en de NVVB dit standpunt huldigen in hun gezamenlijke Verkiezingsagenda. Hoewel ik er persoonlijk nog niet van overtuigd ben dat early voting een verrijking voor ons kiesstelsel betekent (Nederland is al tamelijk uniek met zijn vele mogelijkheden om een stem uit te brengen), hoop ik wel dat de minister gehoor geeft aan de wens van de Kiesraad.

Ik voel mij hierin gesteund door de uitkomst van het Lokaal Kiezersonderzoek naar aanleiding van de gemeenteraadsverkiezingen van 2018. Op ons verzoek waren daarin ook vragen gesteld over de manier waarop volmachten worden verstrekt en gebruikt. In totaal werden bij deze verkiezingen 658.039 volmachtstemmen uitgebracht. Het onderzoek laat zien dat slechts ongeveer de helft van de volmachtgevers gerichte instructies gaf over op welke partij moest worden gestemd en een nog kleinere groep van twintig procent gaf specifieke aanwijzingen om op een bepaalde kandidaat te stemmen.

Deze uitkomsten laten zien dat een aanzienlijk aantal kiezers bij de gemeenteraadsverkiezingen van maart 2018 vrijelijk kon beschikken over een tweede of zelfs derde stem. Het moge duidelijk zijn dat dit nooit de intentie is geweest van de Kieswetgever. In mijn ogen onderstreept deze uitkomst de noodzaak om op zo kort mogelijke termijn te komen tot wetswijziging!

Het Adviesbureau van de NVVB **live op het congres!**

Sinds jaar en dag weten de medewerkers Burgerzaken ons goed te vinden als zij vragen hebben over het brede vakgebied van Burgerzaken. Twaalf adviseurs van het Adviesbureau beantwoorden bij toerbeurt alle vragen; jaarlijks zo'n elfduizend.

Tekst: Sandra Bekking

Op onze pagina op de website van de NVVB (<https://nvvb.nl/nl/vereniging/organisatie/adviesbureau/>) zie je hoeveel vragen er per vakgebied in januari en februari dit jaar binnenkwamen. Vaak zorgt nieuwe wet- en regelgeving voor een piek in het aantal vragen. Dit jaar hebben we het vakgebied 'Levenloos' toegevoegd. Tot nu toe zijn hier 235 vragen over gesteld. De medewerkers Burgerzaken kregen veel klanten aan de balie met emotionele verhalen van kindjes die soms wel meer dan zestig jaar geleden zijn geboren en overleden. Alle vragen hierover hebben we meteen verwerkt in het Handboek Burgerzaken Amsterdam (HBA).

LIVE OP HET CONGRES

Tijdens het komende jubileumcongres op 17 en 18 april geven wij graag een kijkje in de keuken van het Adviesbureau NVVB. Onze helpdesk beantwoordt dan live de vragen uit het land. Eén adviseur zit klaar in Amsterdam en één in Noordwijkerhout. Je kunt op een scherm meekijken welke vragen aan ons worden gesteld. Vind je het leuk om zelf vragen te stellen of mee te denken over een antwoord? Kom naar onze stand en kijk vooral even mee!

IPR: soms net hogere wiskunde

Op de middelbare school worstelde ik met wiskunde. De opdrachten leken

onmogelijke opgaven. Wat moest nou eerst, die getallen tussen haakjes? Formules, zoals de stelling van Pythagoras, kon ik uit mijn hoofd leren, maar bij het toepassen zag ik door de bomen het bos niet meer. Precies zo slaat ook bij het hanteren van de regels voor het internationaal privaatrecht (IPR) de verwarring soms toe.

Casus: Hiyab Hamid Kidisti, een Eritrese vrouw, staat ingeschreven in de Basisregistratie Personen (BRP). Zij heeft een asielstatus. Ze kwam gehuwd naar Nederland, maar is sinds een maand gescheiden van haar (vermoedelijk) Eritrese echtgenoot Nebay Negus Tedesse. Nebay heeft hier nooit gewoond. Hiyab is net bevallen van zoon Birhan. Haar huidige Eritrese vriend, Fikru Girma Goitom, komt de geboorte aangeven en is de vader. Opdracht: maak een juiste geboorteakte.

DE AFSTAMMING BEPALEN

De eerste 'formule' die ik ga hanteren is de aanknopingsladder, te vinden in artikel 10:92 BW. In drie stappen geeft die aan welk recht bepaalt of een kind door geboorte in familierechtelijke betrekkingen tot de gehuwde ouders staat.

Stap 1: het recht van de gemeenschappelijke nationaliteit van de moeder en haar ex-echtgenoot. De vrouw is asielgerechtigd en het recht van haar persoonlijke staat wordt beheerst door het recht van haar gewone verblijfplaats (art.10:17 BW). Nederlands recht dus. Op haar ex is wel Eritrees recht van toepassing. Dit betekent dat er geen gemeenschappelijk recht is.

Stap 2: het recht van de gemeenschappelijke gewone verblijfplaats van de ouders. Het vermoeden is dat de ex-echtgenoot in Eritrea verblijft, dus?

Stap 3: bij ontbreken van een gemeenschappelijke gewone verblijfplaats wordt de afstamming beoordeeld aan de hand van het recht van de gewone verblijfplaats van het kind. We komen uit op het Nederlandse recht om de afstamming te bepalen. Nu de moeder is gescheiden, is er sprake van een natuurlijk kind. In de geboorteakte wordt geen vader vermeld.

"Nu moet ik even de kop erbij houden en in de schoenen gaan staan van de Eritrese ambtenaar"

HET NAAMRECHT

Ah, die is niet zo moeilijk! De naam wordt bepaald door het recht van de nationaliteit van het kind. Een kind van een ongehuwde Eritrese vrouw. Maar wacht, naar Eritrees afstammingsrecht is er sprake van een kind geboren uit een huwelijk. Birhan is geboren binnen driehonderd dagen na de huwelijksontbinding. Voor het verkrijgen van de nationaliteit maakt dit niet veel verschil, want ook een ongehuwde Eritrese moeder geeft haar nationaliteit door. Het Eritrese naamrecht bepaalt dat een kind met een juridische vader een voornaam, een patroniem (eerste naam vader) en een tweede patroniem (eerste naam grootvader van vaderskant) heeft. Een namenreeks dus.

Maar nu moet ik even de kop erbij houden en in de schoenen gaan staan van de Eritrese ambtenaar. Er staat dan weliswaar, naar Nederlands recht, geen vader in de akte, maar in het namenrecht geldt een bijzondere IPR-regel: bij het toepassen van het Eritrese naamrecht moet ik rekening houden met de

afstamming naar Eritrees recht. Birhan krijgt daarom de naam van zijn juridische vader en grootvader volgens Eritrees recht, dus van de ex-echtgenoot van de moeder. De 'geslachtsnaam' in de akte wordt gewijzigd in 'Naam': Birhan Negus Tedesse. Bij 'Voornamen' staat een streepje.

ERKENNING

Fikru, de aangever en biologische vader, is hier niet heel gelukkig mee. Hij wil als vader in de akte én wil dat de namen van zijn zoon luiden: Birhan Girma Goitom. Nu er alleen een moeder in de akte staat, kan het kind worden erkend. Om te bepalen welk recht van toepassing is op de erkenning, gebruik ik de aanknopingsladder van artikel 10:95, lid 1 BW.

Stap 1: ik kijk naar het recht van de staat waarvan de erkenner de nationaliteit bezit. Hij is Eritrees. Het Eritrese recht kent wel erkenning, maar naar Eritrees recht heeft dit kind al een juridisch vader.

Stap 2: als volgens het nationale recht van die persoon erkenning niet of niet meer mogelijk is, is het recht van de staat van de gewone verblijfplaats van het kind bepalend. Toegepast recht op de erkenning: Nederlands. Hè, gelukkig. Fikru kan zijn kind erkennen.

NAAMRECHT NA ERKENNING

Maar dit verhaal kent geen happy end. Aan de wens van Fikru om ook zijn namen te geven, kunnen we niet tegemoetkomen. Birhan is Eritrees. Zijn namen zijn naar Eritrees recht bepaald, en daarvoor moeten wij opnieuw rekening houden met zijn afstamming naar Eritrees recht. Bij het opmaken van de erkenningsakte is er geen mogelijkheid om de namen te wijzigen in die van de erkenner. Pas bij een latere naturalisatie kan dit worden opgelost.

"Maar dit verhaal kent geen happy end"

TOT SLOT

Aan wiskunde had ik, bij gebrek aan de wiskundeknobbel, een verschrikkelijke hekel. Maar geef me een ingewikkelde IPR-puzzel en mijn dag is goed! Gelukkig telt Nederland inwoners van zo'n tweehonderd verschillende nationaliteiten, dus voorlopig kan ik mijn lol op.

iRapportage overzichten: in een handomdraai inzicht in je BRP-gegevens

Even de geboortes of overlijdens van vorig jaar zomer in kaart brengen? Of weten van welke personen het reisdocument over drie maanden verloopt? Met iRapportage Overzichten van PinkRocade Publiekszaken zijn alle BRP-gegevens snel en gemakkelijk toegankelijk. Dat ervaart ook Jelly Frankes, applicatiebeheerder Basisregistratie Personen (BRP) bij de gemeente Achtkarspelen: "Met twee keer klikken heb je alle benodigde BRP-gegevens in een mooi overzichtje."

Tekst: Monique de Vries

Foto: Anja Hagedoorn

De BRP bevat onnoemelijk veel data. Gemeenten gebruiken deze om beleid te maken en sturing te geven, met als doel: de burger zo goed mogelijk van dienst zijn. "Je wilt mensen er bijvoorbeeld op attenderen dat hun reisdocument binnenkort verloopt, zodat ze deze desgewenst tijdig kunnen verlengen", schetst Jelly een veelvoorkomende situatie. "Ook wil je bijzondere huwelijksdata en leeftijdsjubilea op tijd kunnen produceren, voor de huisbezoeken van de burgemeester."

Gemeenten zelf willen bijvoorbeeld graag weten wat de leeftijdsopbouw per wijk is. Of, heel actueel, hoeveel adresonderzoeken er in welke wijk zijn. Of: inzicht hebben

in het aantal verlopen reisdocumenten per periode, om de baliebezetting optimaal te kunnen inplannen. Jelly: "Al dergelijke rapportages wil je snel kunnen samenstellen. Nu al ervaren we dat iRapportage Overzichten daar ruimschoots in voorziet."

REALTIME DATA

iRapportage biedt realtime beschikbaarheid van alle denkbare beleids- en sturingsinformatie: van gegevens over jubilarissen tot vestigingen in je gemeente, allemaal gebaseerd op wat er nú in de BRP staat (uiteraard inclusief historie)." Voor Jelly een forse verbetering: "Voorheen werkten wij met iBurgerzaken en IZRM. Maar het afhandelen van alle verzoeken om selecties,

gegevens, overzichtjes en rapportages in IZRM ging niet van een leien dakje. Ik was zeker een half uur bezig gegevens te genereren. En dan moest ik het nog opmaken."

Bij veel gemeenten worden BRP-data op verschillende locaties opgeslagen. Data-uitwisseling is daardoor lastig. iRapportage verzamelt en koppelt data centraal, wat de juiste inzichten en meer grip in het domein oplevert. Jelly: "Toen ik van iRapportage Overzichten hoorde, was ik meteen overstag. Hoe mooi zou het immers zijn als je snel en adequaat selecties kunt maken? Pink zette alles direct in werking: afspraken werden ingepland en op afstand is alles voor ons ingericht. Binnen twee

dagen draaiden de rapportages hier en 1 februari zijn we echt gestart."

65 STANDAARDRAPPORTAGES

Op dit moment biedt iRapportage Overzichten 65 standaardrapportages. "Hiermee zijn de meeste verzoeken om informatie uit de organisatie al gedekt", vertelt Jelly. "Toch wordt het aantal standaardrapportages nog uitgebreid. Zo ben ik laatst telefonisch door Pink gevraagd naar wat wij nog missen, zodat ze daar op kunnen inspelen. Hartstikke fijn, want dan hoeven we zelf geen rapportages te bouwen."

GEBRUIKSVRIENDELIJKHEID

De gebruiksvriendelijkheid van iRapportage Overzichten is misschien wel de grootste charme van de applicatie. "Je hebt een scherm voor je met daarop tegeltjes. Wil je iets weten over geboortes: wie er in een bepaalde periode zijn geboren, of hoeveel? Dan klik je op het tegeltje Geboortes en zie je via een submenuutje meteen de juiste informatie. Voordat je het weet, heb je al een heel mooi overzichtje. Makkelijker kan niet!"

Ze vervolgt: "Voorheen moest ik die selectie zelf bouwen en dan de data invullen – heel technisch allemaal. Een rapportage van bijna verlopen reisdocumenten kon ik niet eens zelf maken, die moest ik bij Pink opvragen: er was geen beginnen aan om die selectie zelf te bouwen. Nu is alles voorgeprogrammeerd en staat alle informatie zomaar klaar. Met twee keer klikken ben je al een heel eind."

"Met de 65 standaardrapportages zijn de meeste verzoeken om informatie uit de organisatie al gedekt. En toch is maatwerk ook mogelijk."

NIEUWE TEGELS

Momenteel wordt er door PinkRocade gewerkt aan een tegel voor leeftijdsopbouw (woonplaatsen en wijken) op een gegeven peildatum. Ook is een tegel in de maak waarmee gebruikers direct kunnen zien of de laatste stand van de BRP is bijgewerkt. Gegevens voor iRapportage worden namelijk dagelijks middels een batch-proces overgehaald. Het is de bedoeling dat de resultaten van dit overhalen in een aparte tegel met overzicht gezet worden. En, maar dat is nog een toekomstmuziek: PinkRocade werkt aan een aantal statistiekoverzichten, die in een of meerdere tegels terecht komen.

MAATWERK VIA EDITOR

Ook unieke rapportages maken in iRapportage Overzichten

is mogelijk: elke gemeente kan immers behoefte hebben aan z'n eigen specifieke rapportages. Dat maatwerk is te creëren via de Editor, met de standaardtaal SQL. Eerst een andere programmeertaal onder de knie krijgen is dus niet nodig. Jelly gaat absoluut met die Editor aan de slag: "Ik wil weten wat er nog meer in het vat zit. Binnenkort ga ik samen met een collega een SQL-cursus volgen, zodat we de applicatie optimaal kunnen benutten."

DWARSVERBANDEN

Ook dwarsverbanden leggen tussen data van verschillende domeinen is een fluitje van een cent. Neem de informatie over adresonderzoeken: vaak zet een gemeente zelf personen in onderzoek, maar er komen ook personen de gemeente in die al in onderzoek staan. "Stel dat je een keer niet goed oplet, dan glijpen die personen ertussendoor. Met iRapportage kun je eenvoudig zien wie dat in jouw gemeente allemaal betreft, en wie er in de tabel van de Landelijke Aanpak Adresonderzoek (LAA) staan. Zo kun je data eenvoudig vergelijken."

WELK TEGELTJE IS VOOR WIE BESCHIKBAAR?

Super efficiënt is dat de applicatiebeheerder via Autorisaties kan bepalen welk tegeltje beschikbaar is voor wie. En of de eindgebruiker enkel mag lezen of ook schrijven. De persoon in kwestie kan deze rapporten dan zonder tussenkomst van de applicatiebeheerder raadplegen en eventueel wijzigen. Jelly: "Bij ons houdt alleen de applicatiebeheerder zich bezig met selecties, omdat dit specifieke kennis vereist. Wie ook maar iets wil weten, klopt dus bij ons aan. Door een raadpleegprofiel aan te maken, kunnen eindgebruikers zelf beschikken over de overzichten die ze voor hun werk nodig hebben. Dat kunnen medewerkers van Burgerzaken zijn, maar bijvoorbeeld ook van belastingen of financiën. Dit ontlast de applicatiebeheerder enorm in de steeds terugkerende vraag naar (ongeveer) hetzelfde en voorkomt rondslingerende lijstjes door de organisatie."

Behalve dat het een fijn programma is om mee te werken, produceert iRapportage ook prachtige visuele overzichten, vindt Jelly: "In plaats van een Excel-bestandje dat je zelf nog moet ombouwen en opmaken, zien de overzichten er meteen gelikt uit. En weet ik iets niet of lukt iets niet, dan raadpleeg ik even het webinar op TOPdesk. Ook een handige plek om slimigheden te ontdekken trouwens. iRapportage is echt een product waar van begin tot eind grondig over is nagedacht."

Column

Arre Zuurmond
Gemeentelijke Ombudsman Amsterdam

Carina kan als alleenstaande ouder met een bijstandsuitkering nét rondkomen met haar zorg- en huurtoeslag en een kindgebonden budget. In oktober 2018 stuurt de gemeente haar een formulier toe. Ze heeft geen idee waarom ze dit moet invullen, maar doet wat van haar wordt gevraagd.

In januari ontdekt ze via Mijn DigiD per toeval dat haar huurtoeslag wordt stopgezet omdat ze van haar adres is uitgeschreven. De gemeente meldt haar ook per brief dat ze is uitgeschreven en geeft als reden dat ze niet heeft gereageerd op een adresonderzoek. Ze ontvangt bovendien een bestuurlijke boete van 240 euro. Carina had echter geen idee dat het formulier verband hield met een adresonderzoek. Bovendien had ze het netjes ingevuld en opgestuurd. Als ze met de gemeente belt, blijkt dat het formulier in december toch is binnengekomen. Carina begrijpt niet waarom ze dan alsnog in januari is uitgeschreven en een boete kreeg opgelegd. De gemeente erkent dat er een fout is gemaakt en herstelt de uitschrijving.

Hoewel hiermee voor de gemeente de kous af is, betekent dit voor Carina de start van een hoop ellende. Al haar toeslagen en haar uitkering zijn stopgezet, haar zorgverzekering is beëindigd en de kinderbijslag is gestopt. De Belastingdienst blijft aanvankelijk bij het standpunt dat Carina in de periode oktober tot en met januari nergens stond ingeschreven. Volgens hun systeem heeft ze eerst op haar huisadres gewoond, is ze verhuisd en vervolgens terugverhuisd naar hetzelfde adres. Alle toeslagen moeten opnieuw worden aangevraagd. Als dit na heel veel moeite lukt, zal het nog minstens vijf weken duren voordat de aanvragen rond zijn en Carina weer uitbetaald krijgt. De Belastingdienst wil ook nog 680 euro terug, omdat Carina vanaf oktober 2018 onterecht huurtoeslag zou hebben ontvangen. Andere instanties, zoals de Sociale

In de problemen ondanks correctie

Verzekeringsbank (SVB) en de zorgverzekering, werken evenmin mee.

Ik besluit het Meldpunt Ketenfouten in te schakelen. De collega's bij het Meldpunt nemen contact op met de Belastingdienst, de SVB en de Sociale Dienst. Carina's bijstandsuitkering wordt gedeblokkeerd en uitbetaald. De huurtoeslag wordt weer uitbetaald, al gebeurt dit een maand later met terugwerkende kracht. De Sociale Dienst kijkt ondertussen of voor dat inkomensgat een voorschot mogelijk is. De vordering die bij de Belastingdienst bestond, vervalt. Bij de SVB blijkt alles gelukkig goed te staan. Zonder het Meldpunt Ketenfouten had Carina zelf moeten uitzoeken waar de fouten lagen. Waarschijnlijk had ze vervolgens bezwaar moeten aantekenen tegen de beslissingen die hiervan het gevolg waren.

Alle ellende rond het adresonderzoek blijkt te zijn begonnen met een terugmelding van een deurwaarder. Omdat ik wel vaker zie welke problemen dit kan opleveren, ben ik van plan hier nader onderzoek naar te doen. Gemeenten zouden zich er bovendien van bewust moeten zijn dat een adres wel kan zijn gecorrigeerd, maar dat de correctie niet altijd (direct) goed in de systemen van afnemers belandt. Met als gevolg dat de burger alleen nog maar dieper in de problemen komt...

Gegevensmanagement en de rol van Burgerzaken

Bij Burgerzaken hebben we veel te maken met het beheer van persoonsgegevens en registraties in de Basisregistratie Personen (BRP). Maar hoe verhoudt het begrip 'gegevensmanagement' zich tot deze processen? En welk advies kan de NVVB aan gemeenten geven wanneer het gaat om de positie van Burgerzaken als beheerder van de BRP?

Tekst: Arjan Altena

Foto: Janneke Walter

Tijdens vergaderingen van de NVVB-commissie Persoonsinformatievoorziening (verder: de commissie) raken we met regelmaat het bredere onderwerp 'gegevensmanagement'. De commissie worstelt dan vaak met dit begrip en met de relatie tot het werkveld Burgerzaken. De gemeente is bronhouder van de Basisregistratie Personen (BRP) en doorgaans is het beheer van de BRP¹ belegd in het werkveld Burgerzaken. De BRP is een zeer grote speler in het stelsel van basisregistraties; bij een groot deel van de processen binnen een gemeente zijn persoonsgegevens immers

noodzakelijk. Om die reden speelt de BRP een belangrijke rol in het totale gegevensmanagement binnen een gemeente. De commissie vraagt zich af in hoeverre de NVVB het werkveld kan dienen met een advies over de positie van Burgerzaken in het gegevensmanagement binnen de eigen gemeente en is om die reden op zoek naar relevante voorbeelden.

DEFINITIE GEGEVENSMANAGEMENT

Om te beginnen is als uitgangspunt een definitie van het begrip gegevensmanagement nodig die algemeen wordt aanvaard.

Uit documentatie van het Kwaliteitsinstituut Nederlandse Gemeenten (KING, nu VNG-realisatie) halen wij de volgende definitie:

"Gegevensmanagement is het geheel van processen en producten dat betrekking heeft op de omgang van de gemeente met gegevens en is het fundament van de informatievoorziening (overzicht en control). Gegevensmanagement moet ervoor zorgen dat gegevens met de juiste betrouwbaarheid, op het juiste moment op de juiste plaats beschikbaar zijn."

Eenzijds is gegevensmanagement in deze definitie iets, anderzijds zorgt het voor iets:

- Het is een verzameling van producten en processen. Er moet nog wel worden bepaald welke producten en processen dan binnen de kaders van het begrip gegevensmanagement vallen.
- Het zorgt ervoor dat er gegevens zijn, dat die gegevens een bepaalde kwaliteit hebben, dat ze tijdig beschikbaar zijn én dat de gegevens alleen in bevoegde handen terechtkomen

Deze definitie raakt dus aan alle aspecten van de omgang met gegevens. Zowel de juridische 'waarom-vragen' spelen een rol (mogen we registreren en wie mag wat hebben), als de inhoudelijke aspecten (wanneer zijn de gegevens betrouwbaar) en de technische voorwaarden (de beveiliging). Alles heeft tot doel om aantoonbaar 'in control' te zijn, oftewel om overzicht te hebben.

BURGERZAKEN EN DE DEFINITIE

Zien we deze definitie en de uitwerking daarvan, dan komt dit alles ons bekend voor. Ten aanzien van de Gemeentelijke Basisadministratie (GBA) en de BRP kennen wij al jaren dezelfde benadering. Ook het doel van de basisregistraties zien we erin terugkomen: de juiste informatie op het juiste moment, op de juiste wijze, in de juiste vorm en op de juiste plek. Allemaal bekende aspecten voor het werkveld Burgerzaken, waarmee wij al jaren ervaring hebben. Maar hoever moeten, kunnen of mogen wij binnen de gemeente met onze ervaring buiten de hekken van de BRP komen? De vraag welk deel van de persoonsgegevens uitmaakt van het gegevensmanagement kan dan relevant zijn. Gegevensmanagement richt zich op het totaal aan gegevens, het werkveld Burgerzaken heeft vooral ervaring met persoonsgegevens.

DE BRP EN DE AVG

Over de vraag waar het territorium van de BRP ophoudt en dat van de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) begint, is in het verleden al veel gesproken. Veelal maken gemeenten gebruik van een datadistributiesysteem,

gegevensmagazijn of zaaksysteem van waaruit de BRP-gegevens binnen de organisatie worden verdeeld en/of gebruikt. Enerzijds hebben we het dan niet meer alleen over de basisregistratie personen, anderzijds vindt dan een binnengemeentelijke levering van gegevens uit de BRP plaats waarvoor de gemeente op grond van de wet BRP een verordening moet hebben vastgesteld. De juridische en technische verantwoordelijkheden zijn hierdoor vaak moeilijker te onderscheiden, terwijl het feitelijk nog steeds om de levering van BRP-gegevens gaat. Burgerzaken voelt zich hierom vaak op zijn minst 'moreel verantwoordelijk' voor de gegevens in subsystemen en de levering daaruit.

De AVG schrijft voor dat een organisatie 'in control' moet zijn. Hiermee wordt bedoeld dat een organisatie zicht heeft op welke gegevens er zijn, op welke plek ze zijn vastgelegd en wat ermee gebeurt. Zodra BRP-gegevens met andere gegevens in een gegevensmagazijn worden opgeslagen, is niet meer de wet BRP, maar de AVG van toepassing. Als hiervoor privacybeleid is vastgesteld, kan de organisatie voldoen aan de AVG-voorschriften om in control te zijn.

VALKUILEN EN RISICO'S

Er is sprake van een groeiende hoeveelheid informatiestromen en cloud-oplossingen. De materie is al erg complex en wordt alsnog complexer. In veel gevallen zien wij (daardoor?) dat de ICT-afdeling bepaalt hoe het gegevenslandschap eruitziet en dat de organisatie zich hieraan moet aanpassen. Ongeacht of wij dit alles nog vanuit het perspectief van het werkveld Burgerzaken overzien, kan dit des te meer een reden zijn om onze expertise in te zetten op het bredere terrein van gegevensmanagement.

WAT IS DE ROL VAN BURGERZAKEN?

Het voorgaande zien wij als een inleiding die uitmondt in de volgende vraagstelling: "Welke rol moet of kan het werkveld Burgerzaken spelen in het totale spectrum van gegevensmanagement?" Deze vraag kent twee uitersten: laten veel afdelingen Burgerzaken² kansen of verantwoordelijkheden liggen om daar een (mooie) rol te pakken, of moet Burgerzaken zich er niet mee bemoeien en zich slechts richten op het bronhouderschap van de BRP?

Als antwoord op de vraag welke posities het werkveld Burgerzaken kan innemen, noemen wij grofweg de volgende mogelijkheden, olopend in mate van breedte:

- Burgerzaken laat het BRP-beheer, waaronder kwaliteitszorg en beveiliging, aan anderen binnen de organisatie, in het kader van een verdergaande integratie van het beheer van basisregistraties, en richt zich puur op de dienstverlening.

- Burgerzaken richt zich naast de dienstverlening ook op het BRP-beheer, maar kijkt niet verder dan de bepalingen die de BRP-regelgeving kent.
- Burgerzaken is ook betrokken bij of verantwoordelijk voor de inrichting en het gebruik van het gegevensmagazijn of het zaakstelsel.
- Burgerzaken is betrokken bij of verantwoordelijk voor een gemeentelijk informatieknoppunt dat een totaaloverzicht heeft op de informatiestromen.

BESPREKING IN DE COMMISSIE

Bij het bespreken van dit alles in de commissie

Persoonsinformatievoorziening kwamen de volgende aspecten aan de orde:

- Wat is de scope van het onderwerp in relatie tot het werkveld Burgerzaken? De inzichten hierover zijn verdeeld. Het blijkt vrij complex om die eenduidig te benoemen.
- Wat is Burgerzaken nog? De organisatievorm, de plaats van Burgerzaken daarin en de taken die Burgerzaken uitvoert, kunnen per gemeente sterk verschillen. Zie ook de toelichting bij voetnoot 2.
- Veel afdelingen Burgerzaken 'beperken' zich tot de BRP-regelgeving. Laten zij hiermee een kans liggen om hun kennis en ervaring, en ook hun verantwoordelijkheid, beter en breder in te zetten?
- De gedachte dat het werkveld Burgerzaken op z'n minst een morele verantwoordelijkheid heeft voor de omgang met de BRP-gegevens binnen de gemeentelijke organisatie, wordt ruim gedeeld.
- Ook wordt de mening gedeeld dat we Burgerzaken moeten beschouwen als een expert op het terrein van de verwerking van persoonsgegevens. Het is voor de commissie evident dat deze expert een rol moet spelen binnen het gegevensmanagement.
- Als bronhouder van de BRP speelt het werkveld Burgerzaken (doorgaans) een bepalende rol bij de vraag wat er mag gebeuren met persoonsgegevens.
- In welke mate kunnen ook BRP-functionarissen een rol krijgen in het totale gegevensmanagement? De beheerders die er volgens de BRP moeten zijn, kunnen mogelijk meer met het gegevensmanagement meekijken om een invloedspositie te creëren. Denk in het bijzonder aan de informatiebeheerder, de privacybeheerder en de gegevensbeheerder. Kunnen de verantwoordelijkheden van deze functionarissen door het college van B en W met een dergelijke taak worden uitgebreid?
- Zijn er op het gebied van gegevensmanagement 'best practices' waaraan Burgerzaken een actieve bijdrage levert?

VOORLOPIGE CONCLUSIE

De commissie stelt dat het werkveld Burgerzaken, naast de bekende juridische verantwoordelijkheden, op z'n minst een morele verantwoordelijkheid heeft op het terrein van het totale gegevensmanagement binnen de gemeente. Ook stelt de commissie dat het werkveld Burgerzaken expert is als het gaat om de omgang met persoonsgegevens en het werken met een basisregistratie. Daarnaast stelt de commissie dat het werkveld Burgerzaken de lokale ontwikkeling van het gegevensmanagement niet als een gegeven moet accepteren, maar dat zij daarbinnen een invloedspositie moet zien te creëren. De wijze waarop is echter niet in een blauwdruk voor te schrijven, vanwege de veelheid aan plaatselijke verschillen in organisatievormen.

"De juiste informatie op het juiste moment, op de juiste wijze, in de juiste vorm en op de juiste plek"

VRAAG AAN DE LEZER

Op grond van voorgaande zoekt de commissie praktijkvoorbeelden waarbij de kennis en ervaring vanuit het werkveld Burgerzaken wordt ingezet in het gemeentelijk gegevensmanagement. Onze vraag: "Waar en hoe wordt de kennis en ervaring met het werken met persoonsgegevens en basisregistraties vanuit het werkveld Burgerzaken op een (proactieve) constructieve manier betrokken bij het totale gegevensmanagement?" Heb jij hier voorbeelden van? Mail je reactie naar nvvb@nvvb.nl, ter attentie van Arjan Altena, de commissie Persoonsinformatiemanagement.

1. Met 'beheer van de BRP' wordt in dit artikel gemakshalve de algehele verantwoordelijkheid (verzamenen, bewerken en verstrekken) bedoeld die bij het college ligt.
2. Bijkomende vraag kan nog zijn wat we bedoelen met een afdeling Burgerzaken. In een groot aantal gevallen zijn de taken van deze afdeling opgegaan in een groter geheel, waarbij 'Burgerzaken-oud' niet meer te herkennen is. Wel kent elke gemeente de 'formele' rollen (BRP-functionarissen).

Nu met een zeer scherpe aanbieding voor bestaande en nieuwe Elektor gebruikers!

Dé ICT-partner voor uw verkiezingsproces

De software en diensten van TSA Verkiezingen ondersteunen gemeenten in elke fase van het verkiezingsproces. Gemeenten die onze software inzetten kunnen het gehele jaar rekenen op professionele en persoonlijke ondersteuning van onze supportmedewerkers.

- Uitgebreide stembureau-administratie en presentatie van verkiezingsuitslagen via Elektor
- Krachtige formulierenmodule met daarin alle verplichte modellen voor de verkiezingen
- Koppeling met de Basisregistratie Personen
- Optimaal en automatisch leden indelen op basis van de online opgegeven beschikbaarheid via Stembureauportal.nl
- Eenvoudig leden instrueren via het e-learning platform Stembureauportal.nl
- Kosteloze telefonische helpdesk
- Zeer concurrerende prijs-kwaliteitverhouding
- Consultancy op locatie

Bezoek ons op het NVVB Jubileumcongres, stand nummer 16!

www.tsaverkiezingen.nl | 015 - 251 61 41 | verkiezingen@tsagroup.nl

NCOD Publiekszaken

zoekt Adviseurs Burgerzaken

NCOD PUZA zoekt adviseurs voor de verdere groei van het team Publiekszaken

Volg ons op LinkedIn

- Wil je dagelijks werken in de top van het vakgebied?
- Wil je deel uitmaken van een hecht en hoogwaardig team?
- Wil je je vakinhoudelijk niveau een flinke boost geven?
- Wil je werken met een maximum aan zelfstandigheid?

Stuur dan je CV naar Gerrit van Laar: gerritvanlaar@ncod.nl | Bekijk de hele vacature via werkenbijncod.nl

"Of het nu gaat om burgerlijke stand, nationaliteitsrecht, Internationaal Privaatrecht of de Basisregistratie Personen, het constant schakelen maakt dit werk ontzettend uitdagend en interessant."

- Linda Tan-Hermans -

Hèlena Mannessen

De ontwikkelingen bij het vak Burgerzaken volgen elkaar snel op, en de toekomst ervan ligt natuurlijk bij de 'jonkies'. Hoe kijken jonge mensen tegen Burgerzaken aan, en hoe gaan ze ermee aan de slag? Aan de hand van een aantal vragen wil B&R deze jonge mensen een gezicht geven. In dit nummer geven wij het woord aan Hèlena Mannessen.

Foto: Willeke Machiels

WAT IS JE LEEFTIJD, WAAR WOON JE EN WAAR WERK JE?

Ik ben 27 jaar en woon samen met mijn vriend in Doetinchem. Ik werk in Bronckhorst, de mooiste plattelandsgemeente van de Achterhoek. We zijn niet voor niets Wandelgemeente van het jaar geworden! Ik werk bij de afdeling Klantadvies (front- en backoffice) en word bij Burgerzaken ingewerkt als specialist Basisregistratie Personen (BRP), Burgerlijke Stand en organisatie van verkiezingen. Daarnaast heb ik met twee collega's JONG Bronckhorst opgericht en ben ik aangesloten bij JONG Achterhoek. Ons doel is om de samenwerking met jongeren en tussen jonge ambtenaren in de Achterhoek te stimuleren. We hopen te laten zien dat werken in de Achterhoek en bij de overheid, ook voor jongeren, ontzettend leuk is!

HOE LANG WERK JE AL BIJ BURGERZAKEN EN HOE BEN JE DAAR TERECHTGEKOMEN?

In 2015 begon ik bij de afdeling Klantadvies. Daar leerde ik wat de gemeente 'achter de schermen' allemaal voor onze inwoners doet. Hier kwam ik ook het vak Burgerzaken tegen. Ik wilde me graag meer verdiepen en kreeg hiervoor de kans. Nu word ik sinds een jaar ingewerkt door vakspecialisten van onze afdeling Burgerzaken. Ik heb mijn mbo-diploma's van de NVVB behaald en wil na de zomer beginnen met de hbo-variant.

WAT TREKT JE AAN IN HET VAK?

Wat mij het meest aantrekt is dat we werken voor de inwoners en hen zo goed mogelijk proberen te helpen. Wij hebben de verantwoordelijkheid om zorgvuldig de juiste afwegingen te maken tussen het belang van het individu en het algemeen belang. Een goede BRP begint bij het secuur vaststellen van iemands identiteit. Daarom vind ik het belangrijk om de tijd te nemen voor eerste inschrijvingen en hervestigingen en het beoordelen van brondocumenten. Ik vind het een uitdaging dat ons werk uit allerlei facetten bestaat die met elkaar verband houden en samen van invloed zijn op het op orde houden van de BRP. Bij Burgerzaken dragen wij de verantwoordelijkheid voor onze producten en diensten met zijn allen. De samenwerking die we intern met verschillende afdelingen hebben, is hierbij van grote toegevoegde waarde en daar zijn wij trots op. Daarnaast vind ik het heel bijzonder om ambtenaar van de burgerlijke stand te zijn. Als abs ben je heel persoonlijk bezig met complexe zaken, wat vraagt om aandacht en zorgvuldigheid. Ik heb bovendien een heel speciale herinnering aan het abs-schap, omdat ik een van mijn (drieling)zussen heb mogen trouwen.

WELKE TOEKOMSTIGE ONTWIKKELINGEN ZIE JIJ IN HET VAK? WELKE ONTWIKKELINGEN OMARM JE? EN TEGENOVER WELKE ONTWIKKELINGEN STA JE KRITISCH?

Door de groeiende digitale dienstverlening gaan we nog meer

papierloos werken. Zeker als gemeente kunnen wij hierin niet achterblijven. Het vraagt erom dat we kritisch blijven op allerlei processen: functioneren ze nog goed of moet het anders? Een uitdaging die ik volop omarm. Ook onze samenleving verandert. Er komen meer verschillende nationaliteiten, wat vraagt om aanvullende kennis. Verder verandert onze dienstverlening. Zo gaan we uit oogpunt van efficiency meer op afspraak werken. Dit soort ontwikkelingen vragen van onze kant om duidelijke informatievoorziening en inlevingsvermogen, zodat ze ook voor onze klanten duidelijk zijn.

"We moeten trots zijn op ons vak en dit nog meer uitdragen"

WAAR DENK JE DAT DE AFDELING BURGERZAKEN OVER VIJF JAAR STAAT?

Hoezeer ons werk bij Burgerzaken ook verandert, de essentie blijft: hoe houden we de BRP op orde? Ik geloof dat wij afnemers en inwoners hierover zo duidelijk mogelijk moeten informeren. Over vijf jaar hebben we te maken met veel digitale en complexe zaken en houden we ons meer bezig met specialistische vraagstukken. We zullen intensiever samenwerken met andere clusters, zoals dienstverlening, communicatie en sociaal domein. Want al verlopen veel zaken dan digitaal; nog steeds is er specialistische kennis nodig. Daarbij moeten we trots zijn op ons vak en dit nog meer uitdragen. Doordat we met allerlei vaktermen te maken hebben, is ons vak best moeilijk uit te leggen. Toch merk ik aan mijn vrienden dat ze het heel interessant vinden wat ik op mijn werk doe. Daarom denk ik dat het goed is om erover te praten en er enthousiast over te zijn.

WAT BETEKENT DE NEDERLANDSE VERENIGING VOOR BURGERZAKEN (NVVB) VOOR JOU EN WAT ZOU DE NVVB IN DE TOEKOMST VOOR JOU KUNNEN BETEKENEN?

De NVVB geeft advies over ontwikkelingen en over complexe zaken, denkt mee, draagt het belang van ons werk uit en daagt ons hierin uit. Ook stimuleert de NVVB de samenwerking met andere gemeenten. We kunnen immers veel van elkaar en elkaars processen leren. Ik denk dat we elkaar in de Achterhoek goed kunnen vinden. We hebben heel regelmatig contact.

Nederlandse rechter moet buitenlands draagmoederschap beoordelen

De Nederlandse heer X is in 2016 in de Verenigde Staten via een hoogtechnologische draagmoederconstructie vader geworden van een baby, met een eikel van een eiceldonatrice en zijn eigen zaadcel. De Amerikaanse rechtbank heeft gerechtelijk het vaderschap van X vastgesteld in de plaats van de echtgenoot van de Amerikaanse draagmoeder.

Tekst: Hans Tomson

Op de Amerikaanse geboorteakte staat de draagmoeder als moeder vermeld en haar man als vader. Zo wordt het kind na aankomst in Nederland ingeschreven in de Basisregistratie Personen (BRP) met zowel Amerikaanse als Nederlandse nationaliteit. Op verzoek van X krijgt hij bij de rechtbank Rotterdam het ouderlijk gezag. X vraagt ook aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van Den Haag om de geboorteakte op grond van artikel 1:25 BW in te schrijven in het register. Onze collega weigert dit: omdat de Nederlandse wet geen regeling kent voor draagmoederschap, moet de rechter eerst beoordelen of hier sprake is van strijd met de Nederlandse openbare orde. De man gaat in beroep bij de rechtbank Den Haag.

UITSPRAAK

De rechtbank is het eens met de opstelling van onze collega. Centraal staat artikel 10:101 lid 1, in samenhang met artikel 10:100 leden 1, onder b en c, 2 en 3 BW. De rechtbank stelt eerst vast dat de geboorteakte in Amerika is opgemaakt door een bevoegde instantie volgens de plaatselijke wet. Ook is daar sprake geweest van behoorlijke rechtspleging. Het gaat dus om de vraag of de openbare orde zich verzet tegen erkenning van de in het buitenland opgemaakte geboorteakte.

Hierover is de rechtbank duidelijk: "De rechtbank stelt vast dat door de Nederlandse rechter nog geen toetsing van het hoogtechnologisch draagmoederschap in deze zaak heeft plaatsgevonden. De rechtbank Rotterdam heeft de man weliswaar belast met het ouderlijk gezag, maar heeft zich daarbij niet expliciet uitgelaten over het draagmoederschap en over de vraag of dat draagmoederschap – of beter gezegd de daaruit ontstane en vastgelegde familierechtelijke betrekking – al dan niet in strijd is met de Nederlandse openbare orde. De rechtbank volgt de ambtenaar in zijn standpunt dat toetsing van een hoogtechnologisch draagmoederschap in het kader van de openbare orde – zeker gelet op de complexiteit van deze zaken en het maatschappelijk belang bij een dergelijke toetsing – voorbehouden dient te zijn aan de rechter. Immers, het gaat om het erkennen van een rechtsverhouding die naar Nederlands recht thans niet mogelijk is, althans niet wettelijk geregeld is."

Ook het feit dat de woongemeente in de BRP het vaderschap wel had opgenomen, is geen reden om tot een ander oordeel te komen. Aldus de rechter: "Voor zover de man heeft willen betogen dat de ambtenaar willekeurig en in strijd met de rechtszekerheid heeft gehandeld omdat in de BRP reeds is opgenomen dat de man de juridische vader is, zal de rechtbank aan dat standpunt voorbijgaan. Een registratie in

de BRP brengt immers geen rechtsgevolgen met zich mee (noch voor de afstammingsrelatie noch voor de nationaliteit) en is naar zijn aard niet gelijk te stellen met een opname van de geboorteakte in de registers van de burgerlijke stand. De ambtenaar heeft een eigen bevoegdheid en verantwoordelijkheid bij het beoordelen van een inschrijving in laatstgenoemd register en is daarbij niet gebonden aan een eerdere inschrijving in de BRP." Een goed besluit dus van onze collega!

"Een goed besluit dus van onze collega!"

Daarna beoordeelt de rechtbank zelf of er sprake is van strijd met de openbare orde. De rechter verwijst hierbij naar artikel 7 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK), een kind heeft recht om, voor zover mogelijk, zijn of haar ouders te kennen, en artikel 8 IVRK, eerbiediging van het recht van het kind zijn identiteit te behouden. Dit geldt ook als het genetisch materiaal niet afkomstig is van de vrouw die het kind heeft gebaard. Een kind moet, indien mogelijk, aan de hand van de geboorteakte in staat worden gesteld zijn afstamming te kennen.

De rechtbank stelt vast dat dat de procedure in Amerika, begeleid door Circle Surrogacy, een Amerikaanse organisatie op het gebied van draagmoederschap en eiceldonatie, zorgvuldig was. Daarom is er geen strijd met artikel 10:101 BW en is er dus geen reden om de inschrijving in strijd te achten met de openbare orde: "Immers, het door de man doorlopen traject lijkt met voldoende waarborgen te zijn omkleed, die grotendeels overeenkomen met de aanbevelingen van de Nederlandse Staatscommissie Herijking ouderschap van december 2016. De rechtbank acht het daarbij vooral van belang dat de belangen van de draagmoeder en het kind voorop staan, in die zin dat de draagmoeder goed voorbereid en begeleid wordt en het kind in staat zal zijn te achterhalen van wie hij afstamt. Uit de geboorteakte (met latere vermelding) blijken de afstammingsgegevens van de minderjarige. Nu deze gegevens niet overeenkomstig de biologische werkelijkheid zijn – in dit geval is de geboortemoeder niet de genetische moeder van de minderjarige – dient de afstamming van de minderjarige door hem of haar te achterhalen zijn. De rechtbank stelt vast dat voldoende is gebleken dat de minderjarige in staat zal zijn te

kunnen achterhalen uit wie hij is geboren, van wie hij genetisch afstamt en onder welke omstandigheden dit is gebeurd (testamenteair vastgelegd, HT). De rechtbank zal derhalve het verzoek tot inschrijving van de Amerikaanse geboorteakte toewijzen."

Tot slot bepaalt de rechter dat de ontkenning van het vaderschap door de echtgenoot van de draagmoeder, door de Amerikaanse rechter, en vervolgens de vaststelling van het vaderschap door X, ook moeten worden opgenomen. "Daarvan zal een latere vermelding dan wel een kanttekening aan de in te schrijven geboorteakte moeten worden toegevoegd. Het is aan de ambtenaar te bepalen welke wijze van registreren hier de voorkeur geniet."

"Een kind moet, indien mogelijk, aan de hand van de geboorteakte in staat worden gesteld zijn afstamming te kennen"

TOELICHTING

Onze wetgever slaagt er nog niet in om het draagmoederschap te regelen. De praktijk wacht daar niet op. En dus krijgen wij te maken met burgers die een lange, kostbare procedure, met een reis naar het buitenland hebben afgerond. Helaas moeten wij hen dan teleurstellen. Deze uitspraak bevestigt dit nog eens. Ook voor de BRP moet je dus weigeren om afstamming op te nemen en de betrokkenen verwijzen naar de rechtbank. De Staatscommissie adviseerde om in de wet op te nemen dat de beoordeling van een buitenlandse draagmoederconstructie altijd door de rechter moest plaatsvinden.

1. Rechtbank Den Haag, uitspraak van 10 april 2018, zaaknummer C/09/540863 / FA RK 17-7689, www.rechtspraak.nl/ECLI:RBDHA:2018:7708.
2. Eind 2016 bracht de Staatscommissie Herijking ouderschap haar rapport 'Kind en ouders in de 21ste eeuw' uit (Commissie Wolfsen), te vinden op www.overheid.nl. Paragraaf 10.6.2 gaat over de erkenning van buitenlandse draagmoedersschappen.

Colofon

B&R 2

11 april 2019

ISSN

0929-9262

Eindredactie

Jessica Straetemans
communicatie@nvvb.nl
079-3617747

Teksten en redactie

Tekstbureau Met Anne (Anne de Romph-Bruin)
De Taalfax (Monique de Vries)

Vormgeving

Mark Moget, Uberhaupt.nl

Foto covers

Sjors Massar

Bedankt!

Arjan Altena, Melle Bakker, Alex Been, Sandra Bekking, Edith Bleker, Johan van den Broek, Renz Davits, Rob van Essen, Marieke de Feyter, Jelly Frankes, Eric Gubbels, Anja Hagedoorn, Mieke Hensen, Peter Keur, Carmen Kromosono-Jonathans, Willeke Machiels, Hélène Mannessen, Sjors Massar, Erik Scherder, Noreen Sheikh Gointhi, Alice Sonne, Sonja Swart, Hans Tomson, Salomon Varwijk, Rob van der Velde, Janneke Walter, Ronald Zijlstra, Arre Zuurmond

Productie

Veenman+, Rotterdam

Oplage

2.300

Adverteren?

Stuur een mail naar de redactie van B&R of neem telefonisch contact op voor de mogelijkheden
communicatie@nvvb.nl of 079-3617747.

Abonnementen

Burgerzaken & Recht (B&R) is gratis voor leden van de NVVB. Niet-leden kunnen zich abonneren voor een bedrag van €115,- per jaar. Abonnementen kunnen schriftelijk tot uiterlijk 1 november voorafgaande aan het jaar van gewenste beëindiging worden opgezegd.

Contact

E: communicatie@nvvb.nl
T: 079-3617747
www.nvvb.nl

©2019

Artikelen uit B&R mogen alleen met schriftelijke toestemming van de NVVB worden overgenomen. Foto's zonder bronvermelding zijn stockfoto's.

@NVVB_

/NederlandseVerenigingvoorburgerzaken

nederlandse-vereniging-voor-burgerzaken

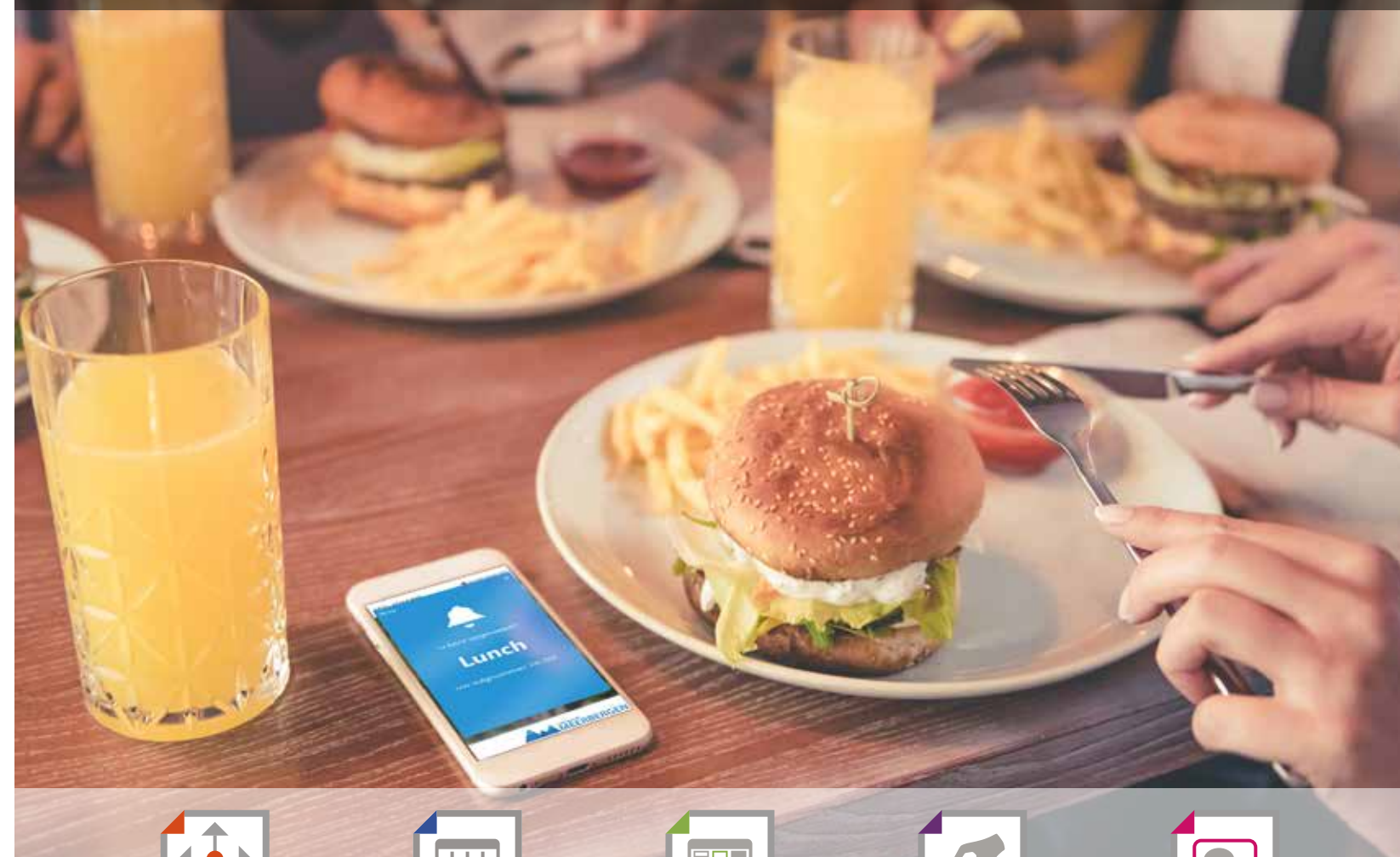
www.nvvb.nl

Rectificatie: draagmoederschap

In de vorige editie van B&R hebben Eric Gubbels en Mieke Hensen beiden een artikel geschreven over draagmoederschap. Deze artikelen hebben een verschillende conclusie. Door een vergissing is dit niet met de auteurs besproken. Dit leverde terechte vragen op van onze lezers.

Eric Gubbels en Mieke Hensen hebben inmiddels contact met elkaar gehad. Gezamenlijk zijn zij tot de volgende conclusie gekomen: als een kind is geboren uit een draagmoeder en de afstamming daarna buiten Nederland is vastgelegd, is het raadzaam om de buitenlandse uitspraak eerst door een Nederlandse rechter te laten beoordelen.

★ ★ **Neem de tijd voor uw burger!** ★ ★
Win een uitgebreide lunch voor de hele afdeling.

KLANT-
GELEIDING

AFSPRAKEN

PERSEELS-
PLANNING

BETALEN

BEELDSCHERM-
COMMUNICATIE

Bezoekt u het NVVB congres in Noordwijkerhout?

Vergeet dan niet om mee te doen met onze actie! U maakt dan kans op een heerlijke burgerlunch voor de hele afdeling. Want laten we eerlijk zijn: u stelt de burger toch ook centraal? Meedoen is eenvoudig: maak een afspraak via de website voor een kennismaking met één van onze nieuwe oplossingen: "naarmijnafpraak.nl" of de nieuwe aanmeldzuil met geïntegreerde identiteitscontrole.

Ga naar onze website www.jccsoftware.nl en doe mee met onze actie!
Deze actie is een gezamenlijke initiatief van ORIBI id-solutions en JCC Software.

jccsoftware
let's get it together!

+31 (0)541 62 70 62
info@jccsoftware.nl • www.jccsoftware.nl

ORIBI
id-solutions

+31 (0)13 52 11 256
info@oribi.nl • www.oribi.nl